

NOWY DZIENNIK

W Y D A N I E

10

W I E C Z O R N E

Rząd Czechosłowacji udziela zapewnień rządowi Polski

Warszawa, 23. 5. PAT. Dowiadujemy się, że w odpowiedzi na demarche posła R. P. w Pradze rząd czechosłowacki dał wyjaśnienie, że ostatnie zarządzenia wojskowe nie były w niczym skie-

rowane przeciwko Polsce, lecz miały na celu wyłącznie utrzymanie spokoju i porządku wewnątrz kraju.

Rząd czechosłowacki podkreślił przy tym, iż na całej długo-

ci granica polsko - czechosłowacka na wschód od Cieszyna jest obecnie obsadzona jedynie przez posterunki straży skarbowej nie znacznie wzmocnione.

W. Brytania pragnie odegrać rolę arbitra

Londyn, 23. 5. PAT. Z autorytatywnego źródła brytyjskiego korespondent P. A. T. otrzymuje następujące wyjaśnienia na temat obecnej sytuacji:

Powrót premiera Chamberlaina do Londynu planowany był w niedzielę późnym wieczorem. Po otrzymaniu w sobotę telefonicznych sprawozdań od ministra Halifaxa o negatywnych rezultatach kilku interwencji ambasadora Hendersona u ministra Ribbentropa, premier późnym wieczorem postanowił zwołać na niedzielę po południu posiedzenie gabinetu, uważając, że sytuacja jest krytyczna. Premier powrócił do Londynu w południe. Narada gabinetu odbyła się po południu i trwała godzinę. Nie powzięto żadnych decyzji i wyjaśnienia, udzielone członkom gabinetu przez Halifaxa, raczej prowadziły do konkluzji, że sytuacja w niedzielę w stosunku do soboty w pewnym stopniu poprawiła się. Prawdopodobnie złożone zostanie w poniedziałek w Izbie gmin oświadczenie premiera o sytuacji międzynarodowej, a Halifax złoży podobne oświadczenie w Izbie lordów.

Brytyjskie koła rządowe uważają jednak nadal sytuację za skomplikowaną i krytyczną. Krzyżują się pogłoski i zaprzeczenia stron zainteresowanych co do rozmaitych wypadków na pograniczu oraz co do ruchów wojsk. W tej sytuacji trudno ocenić, co jest prawdą. Rząd brytyjski dąży do odegrania w tych warunkach roli obrońcy pokoju. Angielska opinia publiczna nie wykazuje żadnej chęci brania tej lub innej strony już z tego powo-

du, że oświadczenie się po którejkolwiek stronie zmniejszyłoby wartość roli rządu brytyjskiego jako arbitra

Rząd brytyjski pragnie podjąć wysiłki w Pradze, aby doprowadzić do rozważniejszego i spokojnego traktowania sytuacji, celem umożliwienia przede wszystkim

rozpoczęcia rokowań pomiędzy Henleinem a rządem czeskim. Rząd brytyjski wykorzysta cały swój wpływ w tym kierunku.

W brytyjskich kołach rządowych z zadowoleniem stwierdzono, że ton prasy niemieckiej jest spokojniejszy, aniżeli był wczoraj, a to uważane jest w Londynie, jako dowód pewnego odprężenia tej krytycznej sytuacji.

„Sprawa Czechosłowacji dojrzała do rozstrzygnięcia”...

Jeszcze jedno stwierdzenie desinterese ment Włoch w sprawie Sudetów

Rzym 23. 5. (A) Cała prasa poświęca wiele uwagi wydarzeniom w Czechosłowacji, podkreślając ich poważny przebieg.

Zdaniem „Corriere de la Sera“, sprawa sudecka weszła obecnie w bardzo ostrą fazę.

„Popolo d'Italia“ dochodzi do wniosku, że sytuacja doznała wskutek incydentu w Eger i powołania rezerwistów czeskich wybitnego pogorszenia.

„Stampa“ pisze, że Praga metodą odkładania i odraczania straciła wiele bardzo cennego czasu i nie uznała za właściwe zająć własnego stanowiska. W ten sposób doszło do krwawych

incydentów. Trupy dwóch Niemców w Eger powiększają przegrodę, jaka dzieli Niemców od Czechów, utrudniając pokojowe złagodzenie różnic sporu. Wobec tego, że władze czeskie zarządziły powołanie rezerwistów, a w Niemczech, które są głównym przeciwnikiem Czechosłowacji, panuje silne oburzenie, należy zapytać się, czy w tak burzliwej atmosferze będzie można w ogóle rozpocząć rokowania. Okres, w którym żyjemy — pisze dziennik — wymaga rozwiązań, a nie odroczeń. Żłudzeniem t. zw. demokracji było zawsze mniemanie, że sprawy ułożą się same przez się. Tymcza-

sem brak decyzji zaostrza tylko sytuację i potęguje krytyczne wybuchy. Sprawa Czechosłowacji — konkluduje „Stampa“ — dojrzała do rozstrzygnięcia.

Tenże dziennik w korespondencji z Pragi po rozważeniu całokształtu stosunków wewnętrznych i zagranicznych Czechosłowacji dochodzi do wniosku, że sytuacja Czechosłowacji przypomina położenie Austro-Węgier w r. 1918, gdy w przeddzień upadku monarchii cesarz wydał manifest do swoich ludów, który okazał się jednak spóźniony, albowiem poszczególne narodości wołały pójść własną drogą.

* * *

Rzym 23. 5. (R) Włoskie koła polityczne śledzą bacznie przebieg wydarzeń w Czechosłowacji, zachowując przy tym zupełny spokój.

Potwierdza się tu wiadomość, że podczas ostatniej rzymskiej wizyty Hitlera rząd włoski został dokładnie poinformowany o stanowisku Niemiec wobec kwestii sudeckiej i zgłosił wobec konfliktu pomiędzy Pragą a Berlinem zupełne desinteresement.

Dwa momenty, przemawiające przeciw wojnie

Paryż 23. 5. Z francuskich sfer wojskowych dochodzi raczej optymistyczna ocena sytuacji. Pogląd ten oparty jest na dwóch konkretnych względach o charakterze technicznym: 1) wojny nie rozpoczyna się w maju przed żniwami; 2) terenem ewentualnych operacji wojskowych byłby pas terytorium zamieszkały niemal wyłącznie przez ludność niemiecką. Pierwszy punkt podany jest z pewnymi za-

strzeżeniami, gdyż może nie mieć zastosowania w razie krótkich operacji wojskowych. Drugi jednak, zdaniem francuskich fachowców, zachowuje w każdym wypadku swą wartość, gdyż ostatnie doświadczenia wykazały, że nie trzeba wiele czasu dla dokonania gruntownych zniszczeń kosztem własnie ludności, której pragnie się przyjąć z pomocą.

„Osoby zbliżone do ambasady brytyjskiej w Berlinie“ szykowały się do wyjazdu

Londyn 23. 5. (L) W londyńskich kołach politycznych wywołała zdziwienie wiadomość że ambasador brytyjski w Berlinie Henderson polecił w ubiegłą sobotę „osobom zbliżonym do ambasady angielskiej i konsulatu“ przygotować się do ewentualnego wyjazdu z Berlina. Podobno w danym wypadku przez te „osoby zbliżone do ambasady i konsulatu“ należy rozumieć członków berlińskiego biura angielskiej agencji telegraficznej Reutera, którzy mieli opuścić Berlin na znak protestu przeciwko zajęciu jednego ze współpracowni-

ków Reutera z władzami niemieckimi.

Lord Halifax, dowiedziawszy się o zarządzeniu amb. Hendersona, polecił niezwłocznie zarządzenie to cofnąć, uważając je za nieumotywowane i wywołujące zaniepokojenie. W kołach politycznych zwracają uwagę, że incydent powyższy świadczy, iż amb. Henderson na skutek ostatnich wydarzeń uległ na strojom zdenerwowania, których nie podziela kierownik brytyjskiego ministerstwa spraw zagranicznych.

Samolot zderzył się ze zbiornikiem ropy

Jeden zabity -- dwóch rannych

Drohobycz, 23. 5. W niedzielę w godzinach wieczornych wydarzyła się straszna katastrofa lotnicza w Borysławiu. W dniu tym odbywało się uroczyste poświęcenie sztyrowiska w Popielach obok Borysławia w obecności wojewody lwowskiego Biłyka z udziałem samolotów aeroklubu lwowskiego.

Po pokazach aparaty wystartowały o godzinie 18-tej mimo nadejmującej burzy w kierunku Lwowa.

O godz. 18.15 jeden z samolotów RWD 13 po-

starcie lecąc na wysokości 15—20 m zaczął kadłubem na ul. Drohobyckiej o zbiornik ropy firmy Petrolea, i lecąc 15—20 m spadł na ziemię.

Pilot Rudolf Krystian zdołał w ostatniej chwili wyskoczyć i został ranny w lewą nogę, inż. Rybicki i mechanik Rychliński zostali bardzo ciężko ranni. Po odwiezieniu ich do szpitala w Drohobycz inż. Rybicki zmarł nie odzyskawszy przytomności.

Niepokoje w Brazylii

W stolicy Brazylii Rio de Janeiro zarządzono pogotowie alarmowe całego garnizonu wobec obawy nowej rewolty. Zdjęcie nasze przedstawia ogólny widok stolicy brazylijskiej.

Usiłowane wysadzenie mostu granicznego?

Berlin 23. 5. PAT. Niemieckie biuro informacyjne donosi: Według meldunku dowództwa posterunku żandarmerii w Mistelbach, w sobotę pomiędzy godz. 12 a 14 dziesięciu żołnierzy czeskich usiłowało wysadzić w powietrze most drewniany na terytorium niemieckim pod Bernarsthal ponad rzeką Thaya. W różnych miejscach mostu zauważono 10 kg. protylu w skrzynkach jednokilogramowych. Materiał wybuchowy był zaopatrzony w lont. Zamach został udaremniony dzięki uwadze dwóch niemieckich urzędników granicznych. Po zjawieniu się ich, czescy żołnierze zbiegli poza granicę. Materiał wybuchowy znajduje się jeszcze na moście.

—oo—

Jeszcze o planach Henleina

Paryż. 23. 5. PAT. Korespondent berliński „Journal“ donosi, że Henlein zamierza powołać do życia komitet ogólnie narodowy Niemców sudeckich, na którego czele stanąłby on sam. W tym charakterze, mając za sobą poparcie dziewięćdziesięciu kilku(?) procent ludności niemieckiej w Czechosłowacji, Henlein stanął ma do rokowań z rządem czeskim.

—oo—

Strzelanina w parlamencie Chilijskim

Santiago de Chile 23. 5. PAT. Prezydent republiki Alexandri po raz ostatni za swej kadencji dokonał otwarcia kongresu. W czasie gdy prezydent odczytywał swe sprawozdanie, doszło do burzliwych incydentów, wobec tego, że przewodniczący kongresu nie dopuścił do odczytania protestu, w którym posłowie należący do frontu ludowego występowali przeciw ograniczeniom wyborczym. W zamieszaniu poseł Gonzalez wystrzelił z rewolweru. — Po dłuższym czasie dopiero spokój został przywrócony i prezydent mógł dokończyć swe go sprawozdania.

—oo—

Minister zginął w katastrofie samochodowej

Rio de Janeiro. 23. 5. PAT. W pobliżu Santos wydarzyła się katastrofa samolotowa, w której zginęło 6 osób, w tej liczbie minister sprawiedliwości stanu Rio Grande do Sul.

Klęska czeskich partyj nacjonalistycznych w Pradze

Praga 23. 5. PAT. Wyniki wyborów w Pradze ogłoszone zostały w nocy. Czescy narodowi - socjaliści otrzymali 142.430 głosów, w roku 1931 partia ta otrzymała 107.146 głosów, a zatem zyskała 35.284 głosy. Drugą z kolei co do liczby głosów była lista komunistyczna, na którą padło 90.373 głosy, czyli 31.642 głosów więcej, aniżeli w ostatnich wyborach. Socjal - demokracja otrzymała 77

tysięcy 530 głosów, zyskując 10.608 głosów, katolicy czescy — 37.542 głosy, wykazując wzrost od ostatnich wyborów o 10.323 głosów. Żiwnostnicy otrzymali 35.740 głosów, zyskując 11.897 i wreszcie agrariusze otrzymali 29.174 głosy, czyli o 12.379 więcej niż w wyborach poprzednich. Utrata głosów przy pada całkowicie niemal na partie nacjonalistyczne.

Bomba na statku angielskim podczas bombardowania Walencji

Walencja 23. 5. PAT. W czasie wczorajszego bombardowania Walencji trafiony został bombą lotniczą statek angielski „Penthames” o pojemności 3.985 ton, a należący do Africaine Continental Steamship Co w Londynie. Bomba wybuchła niszcząc kabiny oficerów mechaników statku. W czasie wybu-

chu rany odnieśli dwaj oficerowie oraz boy Chińczyk. Pożar, jaki powstał, został ugaszony przez portową straż ogniową i załogę. Kapitan wraz z delegatem komitetu nieinterwencji Duńczykiem wysłali depezę protestacyjną do Londynu.

Gen. Franco — pojętnym uczniem dyktatorów

Jak sprzątnięto powstańczego generała Yague?

Paryż, 23. 5. „Le Matin” zamieszcza depezę z Londynu na podstawie wiadomości z Hiszpanii narodowej, że generał Yague który odegrał doniosłą rolę na początku hiszpańskiej wojny domowej, a ostatnio aresztowany został za wy-

głoszenie przemówienia antywłoskiego, popełnić miał samobójstwo. Według tych informacji w celi, w której przebywał generał, pozostawiono rewolwer.

Major Makowski kontynuuje lot z jednym radiooperatorem

Warszawa 23. 5. PAT. Polskie linie lotnicze „Lot” otrzymały z Limy depezę, w której major Makowski donosi, że lądował w Limie dnia 21 bm. o godz. 15.45, oraz komunikuje dalej, iż stan radiooperatora Rzyzewskiego, który pozostał w szpitalu w Cristobalu, jest b. dobry. W drugiej depezy, datowa-

nej w Sant Jago de Chile z 22 bm. mjr. Makowski donosi, że samolot polski SP. LMI. lądował w Sant Jago o godzinie 17-tej w niedzielę.

Jak z tego wynika, mjr. Makowski podjął lot tylko z jednym radiooperatorem.

Epilog bójkki na zabawie młodoniemców

Bielsko 22. 5. (R) W lutym br. urządziła Jungdeutsche Partei w Lipniku obok Białej zabawę z udziałem sen. Wiesnera. Wśród śpiewów wznoszono okrzyki na cześć Hitlera. W przyległym do sali zabawowej bufecie znajdowali się polscy robotnicy, przeważnie członkowie PPS., którzy w odpowiedzi na „Heil Hitler” i pieśni niemieckie — zaintonowali hymn polski i „Czerwony Sztandar”. Nagle umilkły dźwięki pieśni, a rozpoczęła się bójkka, w czasie której latały krzesła, nogi stółce, szklanki piwne itd. W rezultacie 4 młodoniemców odniosło cięższe kontuzje, a 16 pepeszców pociągniętych zostało do odpowiedzialności karnej z art. 241 kk. za używanie w bójkce niebezpiecznych narzędzi.

Proces, który wywołał znaczne zainteresowanie wśród sfer robotniczych, był kilkakrotnie odraczany celem uzupełnienia listy świadków

z obu stron. Na ostatniej rozprawie, która toczyła się onegdaj przed sądem Grodzkim w Białej, zeznawali w dalszym ciągu świadkowie oskarżenia, podając, że w pewnym momencie, w toku zabawy, rozwarły się drzwi prowadzące do bufetu, skąd na uczestników zabawy posypały się krzesła, flaszki itd. Świadczenie ci obciążali głównie czterech oskarżonych. W świetle zeznań świadków odwodowych sprawa przedstawiała się inaczej. Oskarżeni mieli bowiem zażądać zaprzestania prowokacyjnych okrzyków, a w odpowiedzi na to młodoniemcy pierwsi obrzucili ich szklankami. Po zamknięciu przewodu sądowego i przemówieniu obrońcy, adw. dra Daniela Grossa, zapadł wyrok skazujący St. Kucię na 8 mies. J. Grzegorzka Fr. Duraja i Ant. Krywulla po 6 mies. więzienia. Wszystkim karę zawieszono na przeciąg lat 3, a 12 oskarżonych uniewinniono.

Hr. Wielopolska ofiarą zemsty zakochanego w niej dygnitarza hitlerowskiego?

Rewelacje prasy francuskiej

W związku z zakończonym przed kilkoma dniami procesem hrabiny Wielopolskiej w Ber-

linie, która została skazana za rzekome szpiegostwo na dożywotnie więzienie, niektóre dzien-

Min. Beck w drodze do Sztokholmu

Warszawa, 23. 5. (A.) Dziś o godz. 9.5 rano wyjechał z Warszawy do Sztokholmu minister Beck. Celem wyjazdu jest rewizytowanie szwedzkiego ministra spraw zagranicznych, który w roku ubiegłym bawił w Polsce.

Znowu akcja terrorystów arabskich

Jerozolima, 23. 5. PAT. Burmisz rze miasteczek i wsi zostali wezwani przez organy rządowe do bardziej wydatnego udziału pomocy zarówno policji jak i wojsku. M. in. mają oni natychmiast informować władze o wszelkich ruchach arabskich aktywistów pod groźbą kary osobistej i zburzenia domów. W niedzielę w Haifie zraniono jednego tajnego policjanta Araba. W Tyberiadzie doszło do walki kamieniami pomiędzy Żydami a Arabami. W czasie tej walki 4 Żydów odniosło rany. W Jerozolimie zaszytowano jednego Żyda nazwiskiem Jakub Ibn Haki. We wszystkich wypadkach sprawcy zdawali ujść bezkarnie.

Słumione powstanie meksykańskie

Mexico 23. 5. PAT. Urzędowo komunikują, że siedzibę zbuntowanego generała i przywódcy chłopów Cedillo, Las Palomas zdobyły wojska rządowe. Jak przypuszczają z chwilą zdobycia Las Palos powstanie zostało słumione. W kołach rządowych utrzymują, że generał Cedillo rozporządzał znikomą ilością materiału wojennego i zdołał zgromadzić nie więcej jak tysiąc powstańców.

Notowania giełdy warszawskiej

Warszawa, 23. 5. (A) Dzisiejsze notowania giełdy warszawskiej (zamknięcie kursów):

Akcje: Bank Polski 118½, Zyrardów 55, Węgiel 27½, Cukier 34, Starachowice 55½, Lilpop 74½—74½. Tendencja niejednolita.

Papiery procentowe: 3% inwestycyjna I. em. 80, II. em. 81, 4% dolarowa 41½, 5% konwersyjna 70—70½, 4½% wewnętrzna grube odcinki 65, 4% konsolidacyjna grube odcinki 67½—67½. — Tendencja słaba.

Kto wygrał na loterii?

Warszawa, 23. 5. (A) W dzisiejszym ciągnięciu Loterii Państwowej padła wygrana 75 tysięcy na Nr 138135.

15 tysięcy na Nr 128595
10 tysięcy na Nr 4487, 61317
5 tysięcy na Nr 13434, 14726, 19364, 29109.
2 tysiące na Nr 6410, 3166, 4505, 9313, 16291, 24065, 31503, 33942, 39456, 36010, 46126, 55108, 56800, 88918, 94049, 108886, 123259, 128043.

niki zagraniczne podają romantyczne szczegóły dotyczące tej sprawy. Jakkolwiek pogłoski te mają charakter mocno nieprawdopodobny, podajemy je jednak z obowiązku dziennikarskiego.

Jak pisze „Paris Soir”, w hrabinie Wielopolskiej słynnej z niezwyklej urody, zakochał się pewien wysoki funkcjonariusz Rzeszy, spotkał się jednak ze stanowczą odmową ze strony pięknej hrabiny. Jednakże opętany namiętnością szukał sposobu, aby zdobyć niedostępną kobietę. Sposobność nadarzyła się wkrótce. Ubiegłego lata dowiedział się, że hrabina ma przejechać przez Niemcy, udając się do Francji. Natychmiast powziął zuchwały plan; potajemnie uprzedził Gestapo w Berlinie, że hrabina ma dokonać w Berlinie misji szpiegowskiej. W myśli ułożył plan, że po aresztowaniu hrabiny będzie na jej rzecz interweniował, uratuje ją, a ona odwdzięczy mu się za to.

Przeliczył się jednak. Nie wiedział, że policja niemiecka, której udało się w ostatnich czasach wykryć kilka afer szpiegowskich, nie da sobie tak łatwo wydrzeć niewinnej nawet ofiary. Po zaarrestowaniu hrabiny wszystkie interwencje pozostały bezskuteczne. Ściągnął nawet na siebie niełaskę decydujących czynników.

W dniu wyroku popełnił samobójstwo, niewinna zaś ofiara Gestapo nadal przeżywa w celi moabickiego więzienia.

Mistrz intrygi politycznej

Wielki dyplomata w setną rocznicę śmierci Talleyranda

Dnia 17 maja 1828 roku zmarł książę Beawentu, Karol Maurycy Talleyrand de Périgord. Właśnie sto lat temu.

Urodzony w roku 1754, jako potomek arystokratycznej rodziny, miałby Talleyrand otwartą drogę wojskową przed sobą, gdyby nie to, że był kulawy. Według towarzyskiego kodeksu owych czasów musiał obrać drogę duchowną. Ambitny, światowy młody ksiądz był dobrym nabytkiem dla jednego z krwawych wodzów rewolucji, Mirabeau, który o nim powiedział, że za pieniądze duszę by sprzedał. Wkrótce też robi karierę. W 34-ym roku życia jest już biskupem, jednym z tych politycznych biskupów, którzy w owym czasie odgrywali wielką rolę w dyplomacji. Za czasów Konstytuanty zdobywa mandat, wkrótce staje się jednym z najlepszych mówców parlamentu. Ale polityka jego nie godzi się oczywiście z naukami Kościoła. Zostaje wyklęty w 1792 roku.

Orientuje się szybko, że władze rewolucyjne nie mają przed sobą długiego żywota. Występuje przeciw nim zbyt szybko i musi uciekać do Anglii, skąd powraca po śmierci Robespiera na stanowisko ministra spraw zagranicznych. Wtedy po raz pierwszy dzierży w swej dłoni istotną władzę — i na długo jej nie wypuści.

Z owych pierwszych dni urzędowania opowiada o nim następującą anegdotę:

Wtedy, kiedy Francja od dłuższego czasu była skonsolidowana wewnętrznie i uznana przez całą Europę, książę Reuss, suweren maleńkiego księstwa niemieckiego, wysłał do rządu francuskiego pismo z oświadczeniem, że uznaje francuską republikę. Pismo nietaktowne wywołało konsternację w kołach rządowych. Wtedy Talleyrand zredagował następującą odpowiedź: „Republika francuska czuje się zaszczycona, że poznała księcia Reuss”.

Talleyrand był pierwszym, który wyczuł, że przyszłość Francji, to Napoleon. Proteguje go też i zachęca do zamachu stanu. Po dojściu do władzy Napoleon zatrzymuje zręcznego dyplomata przy sobie — na swoją zgubę. Albowiem nie ma już dziś wątpliwości, że Talleyrand przyczynił się najwięcej ze wszystkich współczesnych do klęski Napoleona. Już w 1807 roku, wysłany do Rosji, na własną rękę prowadzi knowania z carem. Napoleon, przejrzawszy jego robotę, zwymyślał

go publicznie w Erfurcie (w 1809 roku) od złodziei, tchórzów, ludzi bez czci i wiary. — Pomimo tego zatrzymał go nadal w służbie. Miał do niego słabość, a przy tym Talleyrand był mu potrzebny.

Po bitwie pod Lipskiem Talleyrand układa tekst abdykacji Napoleonowi. Potem przychodzi jego wielkie chwile: reprezentuje Francję na kongresie wiedeńskim. Tu się dopiero ujawnia jego niezrównana zdolność gmatwania spraw i wyciągania korzyści dla siebie, a trzeba przyznać, że to, co działa, idzie wszystko na dobro Francji. W najgorętszych debatach umie zachować zimną krew, na tym obcym terenie jest najdokładniej poinformowany o każdym poruszeniu, o każdym zamiarze swych przeciwników. Jeden przeciw wszystkim daje sobie z nimi radę, broniąc interesów Francji. Kiedyś, w czasie gwałtownej dyskusji, w której zdawało się, że wszystkie szanse utracił, wyciąga tabakierkę i częstuje wszystkich tabaką. Kichanie ogólne, wycieranie nosa — zmiana nastroju. Talleyrand sprawę wygrał.

Kiedy nadchodzi wiadomość o powrocie Napoleona z Elby, w Wiedniu zapanowała konsternacja. Siostrzenica Talleyranda, słynna z piękności Dorota, która miała występować w przedstawieniu amatorskim, zmartwiła się szczerze. Wuj ją pociesza:

— Nie martw się, przedstawienie odbędzie się na pewno.

Rzeczywiście w tajemnicy przygotował sojusz Francji z Anglią i Austrią. Ten sojusz właściwie zwyciężył ostatecznie Napoleona.

Ale Burbon źle się odwdzieczył swemu ministrowi. Talleyrand popadł w niełaskę i wyjechał do Francji. Dopiero po kilkunastu latach, w 1830-ym roku, kiedy rewolucja rozgorzała na nowo w całej Europie, Talleyrand powraca do czynnej polityki jako poseł francuski w Londynie.

Był to mistrz dyplomacji starego stylu, i tu leży niemniejsza jego zasługa, niż na polu czystszej polityki. W życiu domowym nie był szczęśliwy. Ożeniony z Kreolką, nie przyjął wana w ówczesnym towarzystwie nie raz był narażony na drażliwe sytuacje. Mawiał wtedy:

— Mądra kobieta często kompromituje nie ja; głupia tylko siebie.

rzucik na szaliku. Czerwone prążki na jedwabiu krawata są tak nieznaczne, że ledwo je widać. Ponieważ jednak kolor błękitny szybko płowieje latem, zastępuje się go kolorami zielonym i jasnobrazowym. Zielony kolor, jak i w modzie damskiej, dobrze jest łączyć z brązowym.

Tak jak dawniej dorabiano się do jednej marynarki dwie pary spodni, dziś szyje się do jednej pary spodni dwie marynarki i to w odmiennych kolorach. Jedną gładką, dwurzędową i drugą w kratkę — sportową. Kraciaste marynarki można nosić jedynie do gładkich spodni nigdy do deseniowych. Krata może być szeroka i wyraźna, a fason sportowy polega na tym, że plecy z tyłu mają podwójną fałdę, patkę i nakładane kieszenie. Niekiedy karzek jest wyraźnie zaznaczony i nawet czasem obszyty skórą lub odmiennym kolorem dla podkreślenia go. Kto się boi, żeby go nie poszerzyły nakładane kieszenie, może zastosować i kośnie nacinane kieszenie, wówczas zamiast paska z tyłu wciąga się gumę.

Kapelusz tegoroczny ma większe niż dotąd rondo. Panama zaś przypomina kapelusze farmerów amerykańskich. Może się to komu wydać dziwne, ale do deszczowego pory sfera nosi się sztywny melonik.

Letnie płaszczki nosi się bez pasków. Deseń przeważa w prążki, podobnie jak w modzie damskiej; nawet koszule są prążkowane. Zauwa-

FRITZ HOFF

„LOS AVIONES”

Stoi przede mną mała opalona dziewczynka o czarnych kędziarach, o dużych czarnych oczach — zezuje nieco, ale tylko tyle, że to wcale nie przeszkadza, lecz przeciwnie robi nawet wrażenie łobuzerii. Liczy może trzy lata, a może trzy i pół. Oboje się śmiejemy, gdy ona tak ku mnie podnosi oczy, a ja patrzę na nią z góry.

Jasne słońce odbija się w czystych szybach osady przed bramami Paryża. W lesie śpiewa ją ptaszki. Przez drogę ostrożnie skrada się mały czarny kot. Mała dziewczynka śmieje się wesoło. Dookoła jest taka cisza i taki spokój, jak gdyby na świecie w ogóle nie było żadnego cierpienia.

Idziemy wzdłuż cichej ulicy. Mała dziewczynka chce kupić bochenek chleba dla cici, która ją zaprosiła, a ponieważ kiepsko jeszcze mówi po francusku, ja jej towarzyszę. Dziewczyna znajduje się we Francji prawie już rok ale z mamą mówi wciąż jeszcze po hiszpańsku. Mama jest w Paryżu, tato we Walencji, a dziewczynka przyjechała do naszej osady, do moich przyjaciół, i to tylko na kilka dni. — Znam ją, ponieważ często bawiła się z moją córeczką, która jest jej rówieśnicą.

Jest krępa i okrągłutka ta mała moja przyjaciółka, śmiało kroczyła obok mnie przez jasny dzień wiosenny.

A ptaszki śpiewają, słońce świeci, mała zaś istotka obok mnie śmieje się, radując się życiem.

Mieszkamy niedaleko wielkiego lotniska wojskowego na szlaku łączącym Paryż z Weralem; a w dzień i nocą latają nad nami aero plany, małe myśliwskie i ciężkie bombowce, jednopłatowce i dwupłatowce — tak często je już widzieliśmy, że znamy już prawie wszystkie typy. Przyzwyczailiśmy się już do nich — a kiedy gazety pełne są groźb o bliskiej wojnie, spoglądamy w niebo, by się przekonać, czy czuwają nad nami te wielkie ptaki. Lżej nam się robi na sercu, gdy je na niebie odnajdujemy.

Gdy więc tak w jasny dzień wiosenny spaceruję ulicą z tą moją małą przyjaciółką — nie myślałem wcale o lotnikach na niebie, bo tak się już do nich przyzwyczailiśmy. Wtem czuję nagle jak dziecko się skurczyło, wyrwało swą rączkę z mojej ręki i stało z ramionami wzniesionymi ku niebu o oczach pełnych przeżenienia, usteczkach wykrzywionych. A potem zaczęło nagle krzyczeć „Los Aviones — no — no”, drżąc na całym ciele.

Wielki bombowiec przelatywał nad nami, a dziecko przypadło potem ku mnie pełne strachu i płaczu.

Pogłaskałem ją, powiedziałem „No!”, a ponieważ znam tylko kilka słów hiszpańskich, dodałem jeszcze: „Los Nostros! Los Rojos!”

Uwierzyła mi. Ale niezupełnie. Nabrała jednak otuchy i nie drżała już tak jak przed tym.

Bombowiec znikł, umilkł jego łoskot, a myśmy poszli dalej. Kupiliśmy chleb i trochę czekolady, a słońce uśmiechało się do nas, znowu ptaszki śpiewały i kwiaty kwitły. Taka cisza była dookoła, jakby na świecie nie było w ogóle cierpienia.

Mała dziewczynka hiszpańska znowu się śmiała, gdy ją odprowadziłem do domu.

Nawet nie wiem, jak się nazywa. Ale w rok po wojnie, którą poznała w swym własnym kraju, po wojnie, którą tam prowadzi się przeciwko kobietom i dzieciom, gdy ujrzała bombowca, wyciągnęła małe swe ramiona ku niebu krzycząc: „Los Aviones”.

Małe dziecko hiszpańskie... Czy i nasze dzieci będą kiedyś takie? (tłum. — si.)

żyć należy, że Amerykanie lansują koszule niewpuszczane do spodni; jest to specjalny fason koszul na gumie lub z jedwabiu obciążającego stan, podobnie jak w damskich kasakach. Rękaw krótki, kołnierzyk wykładany, a więc tym samym oswabadzający szyję od sztywnych podobnych do chomąta naszyjników, jakimi są kołnierzyki męskie. Taka koszula z jedwabnego trykotu, zapinana na błyskawiczny zamek, niewątpliwie przyjmie się i u nas.

Celine.

Z MODY

MODA DLA PANÓW

Zmiany w modzie damskiej przychodzą często nagle i nieoczekiwanie, bez powodu i koniecznej potrzeby, moda męska jest natomiast konsekwentną i logiczną. Każda zmiana, która zachodzi w dziedzinie męskiej mody ma swój sens i swoją rację bytu. Wszystko, co się stanie, staje się powoli i bezboleśnie. Moda męska szanuje konserwatyzm starszych panów, a jednocześnie nastawia ucha i patrzy na młodek, obawiając się jej zbyt gorliwego reformatorstwa.

Ojczyzną reformy w modzie męskiej jest Ameryka. Ale Europa retuszuje jaskrawość kolorów, które Ameryka uznała już za rzecz przyjętą i niepodlegającą dyskusji. Jasna czekolada, jaskrawa zieleń, ostry fiolet, rażący błękit — to wszystko nie przemawia do nas. Anglia pasjonuje się specjalnym odcieniem błękitu, zwanym błękitem koronacyjnym „Bleu coronation”. Jest to bardzo jasny granat przy czym marynarki takie niekoniecznie wymagają spodni tego samego koloru, mogą one być brązowe, szare lub białe. W odcieniu „bleu coronation” wykonywa się również szaliki i krawaty. Pomimo, że odcień ten pięknie harmonizuje z czerwienią, czerwieni nosi się w tym sezonie bardzo mało. Najwyżej jakaś cieniutka niteczka na materiale garnituru, albo jakiś delikatny

P.G.WODEHOUSE

POD GAZEM

Autoryzowany przekład
H. Bukowski

Streszczenie dotychczasowych rozdziałów

Lord Reginald Havershot (Reggie) wyjeżdża na prośbę rodzinnego adwokata Pilmsolla i ciotki swojej Klary do Hollywood, by tam odwiedzić od małżeństwa swego kuzyna, Egremonta (Eggy'ego).

W poślugu Reggie poznaje artystkę filmową April June, która zdobywa jego serce. Na przyjęciu u April June Reggie spotyka kuzyna i jego narzeczoną, która okazuje się być narzeczoną Reggiego, Anna Bannister. — Jest ona gubernantką młodego artysty filmowego Józia Cooley'a a pragnie zostać referentką prasową u April June. Dowiedziawszy się, że Reggie jest zakochany w April June, przedstawia ją w najgorszym świetle. W takim samym świetle przedstawia ją też Józio Cooley, z którym Reggie spotyka się nazajutrz w poczekalni dentyalistycznej.

Reggie i Józio poddają się dokładnie w tej samej chwili zabiegowi chirurgicznemu pod gazem i wskutek jakichś nieprzewidywanych okoliczności, powstaje u obu pacjentów smiana osobowości. Reggie, jako Józio Cooley, wraca do domu swego szefa.

Po licznych przejęciach pierwszego dnia zasypia. W nocy jawia się Józio w roli Reggie'ego, który jest zadowolony z sytuacji i nie ma ochoty jej zmieniać.

Nazajutrz Reggie, w swojej nowej postaci Józia Cooley'a czyni daremne wysiłki o pieniądze, potrzebne mu, dla podjęcia ucieczki ze środowiska, w które dostał się wbrew swaj woli. W dodatku wala się na niego cęgli przeznaczane dla prawdziwego Józia. Najboleśniej odczuwa cęgli, pochodzące z ręki ukochanej przeseł April June, do której przybył, aby ostrzec ją przed planowanym przez rzekomo Reggie'go napadem na nią. Nie dopuszczony do głosu, otrzymuje porządna łania za to, że wybija się w filmach z nią nagrywanych na pierwszy plan kosztem jej kreacji. Bezsilna April wyrzuca go następną ze swego domu, szkolwiek na ulicy czyhają nań dwaj wrogowie małego Józia: Tomek Murphy i Orlando Flower, chłopięce gwiazdory filmowe, których dawna sława zgasa dzięki filmom Józia Cooley'a. Z opresji ratuje go w ostatniej chwili Anna Bannister, która w międzyczasie straciła posadę gubernantki Józia, przychwycona na tajemnym dostawieniu ma żywności.

57,

— Tak pani myśli?

— Jakże mogłoby być inaczej.

Zaraziłem się jej optymizmem.

— Dałby Bóg — rzekłem.

— Najlepiej będzie, jeżeli odprowadzę cię do domu — powiedziała, zabierając się do odejścia. — Chodź, wszystko będzie dobrze.

Pozwoliłem się odprowadzić do rezydencji Brinkmeyerów. Ale dopiero gdy zostawiła mnie przed bramą, dostrzegłem lukę w jej poprzednim rozumowaniu. To prawda, że jeżeli wziąć pod uwagę szalone tempo życia Hollywood, mogło się zdarzyć, jak przepowiadała, że jutro przyniesie zapomnienie dzisiejszych wypadków. Nie brała jednak wcale w rachubę tego, co się mogło stać zażaz dziś.

Myśli moje wróciły ku osobie panny Brinkmeyer. Po wszystkim, co się stało, nie mogłem się spodziewać, że zastanę ją w słonecznym usposobieniu. Im bliżej znajdowałem się mego miejsca przeznaczenia, tem głębiej byłem przekonany, że należy uważać czekające mnie cęgli za niezbity pewnik.

Bardzo zamyślony tedy wdrapałem się na dach przybudówki. Jeszcze się na nim nie znalazłem, gdy zacząłem podejrzewać najgorsze. W mojej sypialni paliło się światło, co uważałem za znak złowróżbny.

Poruszając się z wielką ostrożnością, przeszedłem po dachu i zajrzałem do pokoju. Było tak, jak przypuszczałem. To światło nie zwiastowało nic dobrego. Żaluzje nie były zapuszczone, mogłem więc widzieć dokładnie, co się dzieje w pokoju.

Mój wywiad przekonał mnie, że panna Brinkmeyer siedzi wyprostowana na moim krześle. Twarz jej była jak kamień, ale w jej spojrzeniu można było zauważyć wyraz smutku czy tęsknoty, coby wskazywało, że musiała na coś czekać. Miała na sobie różowy szlafrok a w prawej ręce, mocno zaciśniętej, tkwiła bambusowa trzcinka.

Wyczekujące spojrzenie było więc wyjaśnione. Osobą, na którą czekała, byłem ja.

Na palcach przeszedłem dach z powrotem i cicho, ostrożnie, spuściłem się do ogrodu. Zrozumiałem, że sytuacja wymaga jasnego, intensywnego, logicznego myślenia. Wysilałem moje komórki mózgowe bardzo poważnie, gdy nagle zmiarkowałem, że ktoś stoi obok mnie.

— Hallo, — powiedział.

— Hallo — odrzekłem.

— Czy ty jesteś Józio Cooley? — zapytał.

— Tak jest.

— Przyjemnie mi poznać cię, — powiedział. Przynajmniej dobrze wychowany facet, pomyślałem.

— Cała przyjemność po mojej stronie — odparłem, nie chcąc się dać prześcignąć w uprzyjemności.

W tej chwili coś mokrego i miękkiego upadło mi na twarz i poczułem zapach chloroformu. Jeszcze miałem tyle czasu, by uprzytomnić sobie, że na domiar wszystkiego, co przeszedłem w tym dniu, obecnie jeszcze chcą mnie porwać. To już wydawało mi się stanowczo przesadą. Pamiętam, że powiedziałem sobie jeszcze:

— Ładny kram! — a potem straciłem przytomność.

Istotnie był to ładny kram.

ROZDZIAŁ XXIV.

Nie jestem zbyt dobrze obznajomiony z chloroformem. Wiem o nim tylko tyle, ile wyczytałem w powieściach kryminalnych. W zwyczajnych okolicznościach jednak, sądzę, że człowiek zachloroformowany wprędce przychodzi do siebie. Gdyby więc to wszystko stało się nieco wcześniej, nie wątpię, że wykaraskałbym się z opresji bardzo szybko i byłbym prawie jak nowy.

Czytelnik przypomni sobie jednak, że miałem za sobą nieco męczący dzień i że wszystkie te wypadki wstrząsnęły moją konstytucją, pozbawiając mnie żywotności i że od samego początku nie miałem zbyt wiele sił. Rezultat był taki, że pozostawałem nieprzytomnym przez długi czas, nie interesując się wcale, co się ze mną dzieje. Pamiętam, jak przez mgłę, że jechałem gdzieś samochodem, który stanął przed jakimś domem i że potem zaniesiono mnie do tego domu. Ale pierwszą rzeczą, którą naprawdę pamiętam, jest, że obudziłem się w łóżku i że to było nazajutrz rano. Jasne światło słoneczne wpadało przez okno, kilka ptaków śpiewało chórem, a odległy dźwięk dzwonów dowodził, że była niedziela.

Nie ma to, jak wypaść się porządnie, gdy człowiek jest zmęczony i chce się odrestaurować. Ucieszyłem się niezmiernie, przekonawszy się, że oprócz pewnej sztywności w stawach, zupełnie naturalnej po wszystkim, co przeszedłem, byłem w zupełnie dobrej formie. Wstałem, poszedłem do okna i wyjrzałem.

Dom stał na wielkim gazonie, który z drugiej strony przytykał do jakiegoś gościńca. Potem przekonałem się, że był to bulwar Ventura. Okolicy, nigdy przedtem nie widziałem, więc przyglądałem się jej z zainteresowaniem, gdy nagle poczułem zapach kiełbasy i kawy tak potężny i tak zapraszający, że skoczyłem po ubranie i bez zwłoki zacząłem się ubierać. Przed chwilą jeszcze rozważałem możliwość, że kidnaperzy poobcinają mi palce, aby je potem poczta przesłać moim bliskim i w ten sposób zachęcić ich do złożenia za mnie haraczu. Teraz jednak nie dbałem już o to. Na pierwszym miejscu w tej chwili stawałem owe kiełbaski. Jeżeli pozwolą mi się porządnie najeść, było mi wszystko jedno, co się potem ze mną stanie.

Już byłem prawie gotów, aby zejść na dół, gdy zapukano mocno do moich drzwi i jakiś głos odezwał się:

— Hallo, tam!

— A czego? — odkrzyknąłem

— Jak tam idzie?

Jak co idzie!

Jak się czujesz?

— Głodno.

— To dobrze. Są kiełbaski i naleśniki!

— Naleśniki? — zapytałem drżącym głosem.

— Ależ tak, — odpowiedział niewidoczny zwiastun, który wydawał mi się niemal aniołem. — Narzuć coś na siebie prędko i chodź na dół, wszyscy już są przy stole.

(C. d. a.)

TABELA LOTERII

III ciągnięcie Wygrane po 250 zł

nieurządowa z dnia 21 maja

I i II ciągnięcie GŁÓWNE WYGRANE

Staż dzienna wygrana zł. 5.000 padła na nr. 157057... 15.000 na n-ry: 47875 99860... 119626

Wygrane po 250 zł

3 454 547 659 839 1085 297 350 409... 668 791 95 952 2039 144 77 294 307... 440 44 889 999 3018 34 88 190 370 79

70225 306 25 429 543 884 700 1 653 60... 831 957 71001 5 141 77 89 211 96 357 468... 80 523 69 612 700 47 818 921 83 78010

103 24 322 95 1234 346 760 81 847 71... 940 70 2236 62 342 446 617 3046 59 123... 300 617 80 809 4443 798 854 87 5471 573

IV ciągnięcie GŁÓWNE WYGRANE

Staż dzienna wygrana zł. 20.000 padła na nr. 117039... 10.000 na n-ry: 3438 41954

Zł 5.000 na n-ry: 17817 41785 59069 148927... Zł 2.000 na n-ry: 7833 11585 17272 25428 25453

Wygrane po 250 zł

226 371 608 69 1087 171 884 962 2157... 320 567 968 3083 316 754 505 12 4095... 219 697 751 864 5137 3206 453 6808 7058

Radio na dziś Poniedziałek, 23. maja.

15.30 Z Warsz.: wiadomości gospodarcze; 15.45 „Z pieśnią po kraju” — audycję prowadził Genadiusz Cytowicz; 16.15 Koncert w wyk. wileńskich rozgłośni orkiestry pod dyr. W. Szocepańskiego; 16.50 Pogadanka aktualna; 17 „Film przyrodniczy” prof. Smicki; 17.15 Recital skrzypcy Engel Umlńskiej; 17.50 Pogadanka sportowa i wiadomości sportowe; 18.10 Lokalna wiadomości sportowe; 18.15 Z Katowic: Recital śpiewaczy St. Korwin-Szymanowickiej; 18.40 „Przeniesienie się roślin” wygł. dr. Jan Walas asyst. U. J. 18.55 Program na dzień następny; 19 Audycja strzelecka; 19.30 Dyskusyjny: „Koleżństwo młodych” dialog w opr. Ewy Rybickiej i Ludwika Goryńskiego; 19.50 Pogadanka aktualna; 20 „100 OPERETEK NA GODZINIE” koncert rozrywkowy. Wlk.: ork. Rozgłośni lwowskiej pod dyr. T. Serejskiego, Rena Kopyńskiego, K. Menkerówna, B. Mierszajewski i konferencjer; w przerwie o godz. 20.45 dziennik wieczorny i pogadanka aktualna; 21.40 Nowości literackie omówił Jan Lorentowicz; 22 KONCERT ORKIESTRY PR. POD DYR. GRZEGORZA FITELBERGA; 22.30 Ostatnie wiadomości dziennika wieczornego, przegląd prasy i komunikat meteorologiczny; 23 Muzyka taneczna z płyt

Kraków: 18.10 „Dziela Wagnera na scenie lwowskiej” — pogad. muz.; 18.35 Minuty literackie; 18.55 p. Kraków.

STACJE ZAGRANICZNE JEROZOLIMA (449.1) 16.30 Sygnał czasu, komunikaty; 17.15 Program arabski; 18 PROGRAM HEBRAJSKI: Zele i zwyczaje Beduinów -- pogadanka Eljaha Epsteinia; 19.20 Koncert: pieśni kompozytorów hebrajskich — wykonawcy: W. Weinberg (baryton), Albert Stubgen (wielonozela); 19.45 Pogadanka dla rodzin: Hodowla gsei; 19.57 Kaelk higieny; 20 Sygnał czasu, komunikat meteorologiczny, wiadomości bieżące; 20.15 Program angielski; 20.30 TRANSMISJA LONDYSKIEGO FESTIVALU POD DYR. TOSCANINIEGO; 21.15 Pogadanka z język angielskim: Współczesna literatura angielska (wygł. Irael Szlama); 21.30 Koniec programu. 17.05 SZTOKHOLM: PIEŚNI POLSKIE STANISŁAWA MONIUSZKI w wyk. Celki Hammer; MEDIOLAŃ: 17.15 Recital skrzypcy; RZYM: 17.15 Muzyka rozrywkowa. 18.00 WIEŻA EIFFLA: Koncert orkiestrowy; LONDYN REG.: 18 Pieśń Imperium Brytyjskiego; LYON: 18 Koncert orkiestrowy; SOFIA: 18 Muzyka lekka; 19 Koncert orkiestrowy; SOFIA: 18 Muzyka lekka; 19.00 DROITWICH: „W poniedziałek o słodziej” — program rozrywkowy; TALLIN: 19 Melodie operetkowe; RYGA: 19.15 Łotewskie pieśni choralne; BUDAPEST: 19.20 „Miłość cyganka” — operetka Lehara (na attilu); SZTOKHOLM: 19.30 Muzyka rozrywkowa; OSLO: 19.35 Koncert muzyki norweskiej. 20.00 BRUKSELA FLAM.: „FRYDERYKA” — OPERETKA LEHARA; POSTE PARISIEN: 20.15 „MOZART” — SŁUCHOW. W. OPR. SACHY GUITRY; RADIO PA.

RIS: 20.30 „Les canards mandarins” — komedia muzyczna Beydta; MONTE CENERI: 20.30 „Włosa” — poemat muzyczny Respighiego w wyk. ork., chóru i sol. STRASBURG: 20.30 Teatr wyobraźni: „Korasz” — sztuka Achards; LILLE: 20.30 „Mon oncle Benlamin” — komedia muz. Bonsqueta; LYON: 20.30 „Ciboulette” — operetka R. Hahna; HILVERSUM II.: 20.40 IX. SLMPONIA BEEHOVENA; LUKSEMBURG: 20.45 Music-Hall; PRAGA: 20.55 Symfonia Nr. 1 „Odrodzenie” — Karela. 21.00 MEDIOLAŃ: Komedia; PARIS PTT.: 21 Muzyka kameralna; BRUKSELA FRANC.: 21 Koncert francusko walloński; POSTE PARISIEN: 21.10 Max Regnier ze swym zespołem muzyków-humorystów; LONDYN REG.: 21.15 LONDYSKI FESTIVAL MUZYCZNY, DYR. ARTURO TOSCANINI, SOL. EMANUEL FEUERMAN (WIELONCZ.); KOPENHAGA: 21.20 Muzyka orkiestrowa; SZTOKHOLM: 21.25 „Szwedzka radioperetka” — potponrri. 22.00 RZYM: Koncert solistów: Arrigo Serato (skrs.) i J. Josi (fort.); HILVERSUM I.: 22 Koncert chóru; PA RIS PTT.: 22 Muzyka taneczna; 22.45 Audycja esperancka: teatr wyobraźni; BUDAPEST: 22.05 KONCERT ORK. OPEROWEJ, DYR. DOHNANYI; BRUKSELA FRANC.: 22.10 Kabaret walloński; SZTOKHOLM: 22.15 Koncert solistów; KOPENHAGA: 22.20 Duńska muzyka kameralna; POSTE PARISIEN: 22.30 Tr. a kabaretu; PRAGA: 22.35 Utwory Faurego na fort. 23.00 DROITWICH: Muzyka taneczna; LUKSEMBURG: 2 Muzyka jazzowa; FLORENCJA: 23 Muzyka taneczna; TULUZA: 23 Melodie operetkowe; 23.15 Wesół audycja; HILVERSUM II.: 23.10 Muzyka organowej RZYM: 23.15 Muzyka taneczna.

WARSZAWA 6.15 p. Kraków; 18.10 Płyty; 18.30 Program; 18.35 Audycja dla wsi; 19 p. Kraków; 23 Wywiad z prez. Międzynarodowej Izby Handlowej p. Wattoenam przep. dr. Marehwicki, w jęz. angielskim; 23.10 Płyty. LWÓW 6.15 p. Kraków; 14.35 Głędka lwowska; 15 Troche pieśni; troche słowa; 15.20 Wiadomości bieżące; 15.30 n.

Dziś i jutro Polskiego Radia

Na 930.000 radioabonentów przypada 570.000 miejskich radiostuchaczy

Warszawa, 23. 5. PAT. W tych dniach odbyła się w dyrekcji Polskiego Radia konferencja prasowa, na której dyrektor naczelny p. R. Starzyński zapoznał obecnych dziennikarzy z wynikami dotychczasowych prac instytucji oraz przedstawił plany na najbliższą przyszłość.

Wedle danych z dn. 1 maja rb., liczba abonentów przekroczyła cyfrę 930 000.

Znajdujemy się w Europie wobec tego na 8-ym miejscu za Niemcami, Anglią, Francją, Belgią, Holandią, Szwecją i Czechosłowacją, ale przed Włochami, Danią, Austrią, które nas nie tak dawno jeszcze wprzedały. Wobec znacznie większego przyrostu abonentów u nas niż w innych krajach, prawdopodobnie w najbliższych 2—3 latach wysuniemy się na 4-te miejsce po Niemczech, Anglii i Francji.

Jeśli chodzi o miasta, to Polskie Radio ze swymi 570.000 słuchaczami miejskimi niedaleko odbiega od innych państw Europy. Gorzej przedstawia się sprawa radiofonizacji wsi, jednakże i pod tym względem postęp jest znaczny. W r. 1935 mieliśmy nie wiele więcej ponad 50.000 abonentów wiejskich — dziś jest ich z górą 350.000.

Przystępując do powszechnej radiofonizacji kraju Polskie Radio zdawało sobie sprawę z tego, że w pierwszej linii zależy ona od masowej produkcji taniego odbiornika popularnego. Nawiązano kontakt z przemysłem i użyto wszelkich argumentów, by rozwiązać pozytywnie to ważne zagadnienie. Na tym polu — niestety — Polskie Radio nie może poszczycić się większymi sukcesami. Mimo pewnej nieznacznej obniżki ceny odbiorników, popularnego aparatu dotąd nie mamy. Przyczyną jest tu drożyzna lamp katodowych, które produkowane u nas przez jedną z firm zagranicznych, należącą do kartelu międzynarodowego, a więc bezkonkurencyjną, nie mają tendencji zniżkowej.

Ten szkodliwy stan rzeczy zmusił do podtrzymania odbiorników bezlampowych, które uprzywilejowane znaczną zniżką taryfy radiowej, rozszerzyły zasięg radiofonii, pomimo drożyzny odbiorników lampowych. Gdy w r. 1935 Polskie Radio przejęło 8 stacyj o łącznej mocy 208 KW, dziś powiększono ich moc o 100 KW, uruchomiono nową stację Warszawa II, za kilka tygodni uruchomiona zostanie Baranowice, w dalszym ciągu zwiększona będzie moc Katowic i Łodzi, wybudowana zostanie jeszcze jedna stacja w Łucku. W końcu przystąpi się do zwiększenia mocy Raszyna do takiej siły, aby tę ogólnopolską stację można było słuchać na detektor w całym kraju. Po wykonaniu tego planu jeszcze w bież. roku budżetowym Polskie Radio będzie rozporządzało 11 stacjami o łącznej mocy 468 KW nie licząc zwiększonej mocy Raszyna.

Dziś już pod względem zużywanej energii elektrycznej Polskie Radio znajduje się na 4-ym miejscu w Europie po Niemczech, Anglii i Francji.

Mamy 9 stacyj nadawczych, 10-ta w Baranowicach rozpocznie pracę 1 lipca rb., 11-ta — wołyńska — ruszy zapewne w pierwszej połowie 1939 r.

Poza tym obsługiwane są programowo stacje krótkofalowe, oddane do dyspozycji radiofonii przez Min. Poczty i Telegrafów: SPW i SPD, który to zespół w lecie r. b. rozszerzony zostanie jeszcze o dwie stacje SPM i SPN.

Niezależnie od tego zespołu znajdują się w budowie dwie stacje, które oddane zostaną do eksploatacji w pierwszych miesiącach 1939 r. W ten sposób jeszcze w bież. roku budżetowym Polskie Radio będzie obsługiwało programowo poza 11 własnymi stacjami — 6 stacyj krótkofalowych M. P. i T. do czasu ukończenia budowanego przez M. P. i T. nowego zespołu potężnych 50-kilowatowych stacyj krótkofalowych.

Plan inwestycyjny Polskiego Radia nie ogranicza się tylko do budowy stacyj. Ponieważ Polskie Radio nie rozporządzało żadnym własnym gmachem, mieszczącym studia, a odpo-

wiednio technicznie zbudowane i wyekwipowane studia decydują o jakości odbioru więc przystąpiono do budowy takich gmachów. Pierwszy gmach w Katowicach został oddany do użytku jesienią r. ub., drugi połączony ze stacją w Baranowicach będzie całkowicie wykończony za parę tygodni, w budowie znajduje się gmach w Łodzi, a jeszcze w tym sezonie budowlany wykończony będzie gmach w Toruniu i Łucku.

We Lwowie prowadzone są pertraktacje o plac, w Warszawie za kilka dni nastąpi rozstrzygnięcie konkursu na budowę gmachu na placu przy zbiegu ul. Puławskiej z przysłą Aleją Batorego. Pozostanie jeszcze budowa gmachu w Krakowie, Wilnie i Poznaniu. Z tych miast pierwszy otrzyma nowy gmach studiów Poznań, ze względu na zaoferowany przez m. Poznań plac pod budowę.

Równolegle do rozbudowy technicznej zwią-

szono program. Gdy w r. 1934 nadawano ogółem 27.000 godzin programu, to w r. 1937 nadano 40.000 godzin, w roku przyszłym ma być nadanych 47.000 godzin.

Równolegle też z napływem nowych abonentów Polskie Radio stara się program przystosować do potrzeb słuchaczy. Zwiększono dwukrotnie ilość audycji dla szkół i młodzieży, zwiększono ilość audycji dla rolników, zorganizowano popularne audycje południowe dla najszerzych warstw, dla świetlic i jadalni robotniczych, warsztatów, fabryk i systematycznie zwiększany jest program dla emigracji, nadawany obecnie przez 16 godzin tygodniowo za pośrednictwem stacyj krótkofalowych. Program ten w najbliższym już czasie zwiększony zostanie do 21 godzin tygodniowo

Nowy sezon programowy otwiera Polskie Radio wzbogacone o trzy nowe orkiestry własne we Lwowie, Poznaniu i Wilnie. Orkiestry te, łącznie z dwiema orkiestrami Polskiego Radia w Warszawie, oraz nowoorganizowanym własnym chórem Polskiego Radia, pozwolą na utrzymanie linii repertuaru muzycznego na wysokim poziomie.

W porównaniu z latem ub. r. rozszerzono program dzienny w dni powszednie o 45 minut, a w niedziele o 1 godzinę.

Nowa wyprawa na dno oceanu po złoto storpedowanej „Lusitaniai”

Ekspedycja po złote runo

W najbliższym czasie podjęta zostanie nowa próba wydobywania z oceanu 180 milionów franków w złocie, które wiozł z sobą zatopiony w czasie wojny przez niemiecką łódź podwodną statek pasażerski „Lusitania”. Pamiętam tamy dobrze tę straszliwą tragedię na pełnym morzu, w pobliżu brzegów Irlandji. Jak wiadomo, Stany Zjednoczone wstrząśnięte tym pruskim barbarzyństwem, wypowiedziały natychmiast wojnę Niemcom. Zdecydowało to losy wojny w ogóle.

Na czele ekspedycji podwodnej stanie kapitan John D. Craig. Jest to niezwykle typ. Zajmuje stanowisko szefa „Hollywood Motion Picture Adventures” tj. organizacji ludzi, którzy dublują role aktorów filmowych w niebezpiecznych dla życia scenach przy nakręcaniu filmów. Craig jest wspaniałym i nieustraszoną pływakiem. Niejednokrotnie wykazywał te zalety w filmach morskich a publiczność z zapartym oddechem podziwiała jego wyczyny.

Na poszukiwanie szczątków okrętu

Niezwykle trudną była sprawa dokładnego ustalenia miejsca, w którym zatona „Lusitania”. Współpracownik Craiga, kapitan Henry D. Russel, zebrał informacje od przeszło 100 osób, przeważnie oficerów marynarki, a nawet od dowódcy niemieckiej łodzi podwodnej. Ich wskazówki były do tego stopnia rozbieżne, że na ich podstawie powstała olbrzymia powierzchnia 1900 kilometrów kw. gdzie należało wszcząć poszukiwania. Posługiwano się najnowocześniejszymi do tego celu instrumentami, odkryto przy tej sposobności przypadkowo szczątki innych okrętów, nie znaleziono jednak ani śladu „Lusitanii”.

Russel użył wobec tego innego sposobu.

W czasie tragicznego okresu ataków niemieckich łodzi podwodnych, zaniepokojeni mieszkańcy wybrzeża irlandzkiego obserwowali codziennie morze z wysokich skał przykrzeżnych. W dniu, w którym „Lusitania” przepływała niebezpieczną strefą, pozwolono nawet młodzieży szkolnej obserwować statek.

Russel przypuszczał, iż wobec tego marynarze, którzy obserwowali w tragicznym dniu „Lusitanię”, powinni sobie przypomnieć choć w przybliżeniu okolicę, gdzie nastąpiła katastrofa.

Wziąwszy sobie do pomocy porucznika ma-

rynarki Dringa, Russel zorganizował w kilku wsiach w pobliżu Old Head of Kinsale zebrania w karczmach, gdzie zasięgnął języka od świadków tragicznego wydarzenia. Dwudziestu z nich dało wyjaśnienia prawdopodobne i zgadzały się całkowicie w jednym punkcie, a mianowicie, że statek zatonął „tuż za cyplem, gdzie położony był mały domek Mrs. O’Leary”.

Opierając się na tej wskazówce, obliczono geometrycznie, iż szczątki statku powinny znajdować się w odległości 17 kilometrów od brzegu, na płaszczyźnie 1 km. kw. Okolica ta została dokładnie wydzielona i przystąpiono do poszukiwań.

Po dwudziestu dwóch latach

Największą zasługę przy ścisłym ustaleniu miejsca katastrofy przypisać należy współpracy Roberta Chisholma, obecnie głównemu stewardowi ekipy Craiga, a który znajdował się na pokładzie „Lusitanii” w chwili katastrofy, w dn. 7 maja 1915 roku i zdołał się uratować od śmierci w morzu.

Oto, co o tych tragicznych chwilach opowiada Chisholm:

„Była godzina 14.40. Najspokojniej uciąłem sobie őrzemkę poobiednią na pokładzie, kiedy w pewnej chwili, spojrzawszy na morze ujrzałem zbliżającą się błyskawicznie torpedę. W chwilę później statek nasz zraniony został w sam őrodek i przechylił się na bok. Po kilku sekundach nowa torpeda uderzyła w okręt.

Pobiegłem natychmiast na pomost B, gdzie zauważyłem p. Vanderbilta, usiłującego ratować jakąś oszalałą ze strachu kobietę. Zawołałem, by się pospieszył, gdyż może być zapóźnie. Nie pomogło. Utonął wraz z kobietą, którą ratowałem.

Wskoczyłem do łodzi ratowniczej, zajętej już przez 90 osób, z czego tylko 3-ch mężczyzn. Ująłem wiosła, mając do pomocy 14-letniego chłopca. W tej samej chwili okręt zatonął. Torpedy zniszczyły całkowicie jego maszyny i nie można go było zatrzymać. Statek był przez cały czas w ruchu, a wytworzony ruch w momencie gdy tonął lej, omal nie wciągnął naszej łodzi w przepaść. Wreszcie udało się nam wypłynąć na morze. O godzinie 6-tej wiecz. wyratował nas patrolujący statek”.

Po dwudziestu dwóch latach, owego dnia, kiedy odnaleziono szczątki „Lusitanii” nu-

rek Jarrett zatelefonował do Chisholma znajdującego się na statku „Ophir”:

— Spaceruję po deskach jakiegoś okrętu i rozróżniam niektóre przedmioty: metalowe leżaki, siatkę z kortu tenisowego i inne — wszystko nienaruszone pod mułem, który pokrywa pokład.

Poszukiwacze złota

Jarrett nie zdążył zamurzyć się po raz drugi. Groźna burza na Atlantyku zmusiła statek „Ophir” do zawrócenia do portu.

Obecnie szykuje się do wyprawy nowa ekipa nurków, pod kierownictwem Craiga. Ich ubrania, spreparowane z giętkiego metalu, zaopatrzone będą w taką ilość tlenu, która pozwoli na przebywanie pod wodą od 8 — 10 godzin. Próby wykazały, że ubrania te wytrzymują ciśnienie na głębokości 800 metrów.

Niemniej, nurkowie znajdują się w obliczu olbrzymich trudności w czasie przedzierania się przez szczątki zatopionego okrętu. Kiedy wreszcie dotrą do stalowego pomieszczenia, zawierającego skarbiec, zmuszeni będą go otworzyć przy pomocy elektrycznego „raka”. Następnie, stosownie do rozkazu, muszą o swym zwycięstwie zawiadomić radiogramem bank, który finansuje przedsięwzięcie i jest zainteresowany w wydobyciu skarbu z oceanu. Wtedy dopiero wolno im będzie zabrać na powierzchnię te 180 milionów złotych franków, z czego do podziela otrzymają dla siebie 10 proc. tej sumy.

KRONIKA GOSPODARCZA

Roboty przy obwałowywaniu Wisły na terenie C. O. P.

Koło Sandomierza prowadzone są obecnie roboty przy obwałowywaniu lewego brzegu Wisły. Obecny stan zatrudnienia robotników wynosi 2100 osób. Fundusz Pracy wyasygnował w tym roku na ten cel 775 tys. zł, a Min. Rolnictwa i R. R. 200 tys. zł w szczególności na wykup gruntów. Poza tym częściowo roboty prowadzone są na kredyt. Roboty kredytowane są na rachunek Państwowego Funduszu Melioracyjnego. Zatrudnieni robotnicy rekrutują się w 95 proc. z bezrobotnych z Zawiercia, Sosnowca i Częstochowy.

Budowa wielkiej rzeźni eksportowej w Sandomierzu

Zarząd m. Sandomierza nabył ostatnio teren w Dzikowie pod budowę rzeźni eksportowej. W r. b. zbudowana ma być hala uboju — przy czym plan rzeźni przewiduje również nowoczesną chłodnię.

Z pracy portu gdyńskiego

W czasie od 9 do 15 bm. ruch statków w porcie gdyńskim wyniósł ogółem 245 jednostek o łącznej pojemności 236.274 trn., z czego przybyło do portu 122 statki o pojemności 123.462 trn. i opuściło port 123 statki o poj. 112.812 trn. Bandera polska zajęła 6-te miejsce za szwedzką, norweską, duńską, angielską i włoską.

Ogólny przeładunek towarów w okresie sprawozdawczym wyniósł 159.134,1 t. z czego wyładowano 35.091,5 t. i załadowano 124.042,6 t. —

Prace traktatowe rady handlu zagranicznego

W Warszawie odbyło się posiedzenie Prezydium Komitetu Traktatowego Rady Handlu Zagranicznego, poświęcone omówieniu zagadnień, związanych z rokowaniami handlowymi z krajami Ameryki południowej. W dniach najbliższych wyjedzie bowiem do Argentyny, Urugwaju oraz ewent. do Chile i Brazylii delegacja do rokowań z tymi krajami pod przew. b. ministra Dolczala.

W dyskusji na temat stosunków handlowych z krajami Połudn. Ameryki stwierdzono iż znaczny dotychczasowy rozwój wymiany towarowej pomiędzy Polską i Ameryką Połudn. uzasadnia konieczność traktatowego uregulowania polityczno-handlowych stosunków z ważniejszymi krajami tego kontynentu. Poza tym na zebraniu omówiono obecny stan roko-

SENSACYJNY SPOR

między sędziami jarosławskimi a Prokuratorią Generalną R. P.

Przemyśl 23. 5. (Seg) W ubiegłym roku toczył się w sądzie przemyskim głośny proces przeciwko em. naczelnikowi Sądu grodzkiego Galikowi oraz sekretarzowi tegoż sądu Zielińskiemu. Sprawa ta była epilogiem dużych nadużyć kasowych w kasie sądowej. Szkody wynosiły około 40.000 zł.

W wyniku rozprawy skazany został Zieliński na 5 lat więzienia, zaś em. naczelnik sądu na 1 i pół roku pozbawienia wolności. Wyrok ten zatwierdził Sąd Najwyższy. Ponieważ przewód sądowy wykazał, że nadużycia były popełnione systematycznie przez kilka lat — wytoczono kilku sędziom jarosławskim wraz z urzędującym naczelnikiem postępowanie dyscyplinarne za niedołężenie odpowiedniego nadzoru nad gospodarką ka-

sową w jarosławskim sądzie. Postępowanie dyscyplinarne zakończyło się orzeczeniem: skazującym wszystkich sędziów. Na tej podstawie wystąpił przeciwko nim Skarb Państwa za pośrednictwem Prokuratorii Generalnej o wynagrodzenie szkód, spowodowanych brakami nadzoru nad czynnościami służbowymi Zielińskiego. Zapowiedziana rozprawa sądowa zapowiada się b. sensacyjnie. Jest rzeczą charakterystyczną, że podczas urzędowania Zielińskiego odbywały się kilkakrotnie lustracje kasowe, przeprowadzone przez władze sądowe lwowskie, które gospodarkę Zielińskiego zawsze pochwały jako wzorową. Powyższy moment ma pono stanowić walny argument pozwanych sędziów przeciwko roszczeniu Skarbu Państwa.

— a to pan zna?

Pretekst

— Co mówi pan Dupont do żony — znów kupiłaś sobie dwie nowe suknie i trzy kapelusze?

— Jakto, czy nie wiesz, że angielska para królewska przyjeżdża do nas?

Szkocki pech

Mac Gregor przyjechał do Londynu. Jeden z przyjaciół poradził mu, by przechodząc przez słynny most Firth of Forth, wrzucił do wody monetę pensową, co według powszechnego mniemania ma zapewnić powodzenie żelazo.

Po tygodniu Szkot znów spotyka przyjaciela.

— No i cóż, posłuchałeś mej rady?

— Tak.

wań handlowych z Niemcami i b. Austrią oraz stan toczących się rokowań handlowych polsko węgierskich.

Obrót pocztowo - telekomunikacyjny z Litwą

Omawiając szczegółowo uruchomienie bezpośredniej komunikacji pocztowej, telefonicznej i telegraficznej z Litwą, tyg. „Polska Gospodarcza” podkreśla, że stopień zainteresowania szerokiego ogółu i sfer gospodarczych bez pośrednią komunikacją pocztową telekomunikacyjną między Polską i Litwą, dosadnie charakteryzuje fakt, że już w pierwszych 5 dniach od podjęcia normalnego ruchu obroty osiągnęły stosunkowo dość poważne rozmiary. Mianowicie przeciętna dzienna wykazała 1200 przesyłek listowych w każdym kierunku, ok. 30 rozmów telefonicznych i ponad 10 telegramów. Ogółem w tym okresie 5-dniowym przesyłki listowe wyniosły 12.127, telegramy — 135, rozmowy telefoniczne — 338, przekazy pocztowe — 8, paczki pocztowe — 2.

— A przyniosło ci to szczęście?
— Wcale nie. Nitka, do której przywiązałem monetę, urwała się!

Ludzie teatru

Jeden z najwybitniejszych aktorów starszego pokolenia, S... siedzi u Lourse'a w towarzystwie młodego adepta sztuki scenicznej.

— A jednak twierdzą — peroruje młodzieniec — że przyszłość będzie należała do młodych!

— Tak — odpowiada sceptycznie S... — jak się zestarzeją!

Troski

— Pan nie ma pojęcia, ile zmartwień i bezsennych nocy przysparza nam nasz syn... Najpierw chciał zostać koniecznie automobilistą, a teraz znów pragnąłby być lotnikiem akrobata.

— To rzeczywiście straszne, a ile ma lat syn pana?

— W październiku skończy pięć lat!

Trzy okresy

Przed ślubem on mówi, ona słucha. W pierwszy rok po ślubie ona mówi, a on słucha. Później oboje krzyczą, a sąsiedzi słuchają.

Słuszna oszczędność

Robotnik jednej z fabryk w północnej Szkocji wręcza swej żonie tygodniowy zarobek.

— Tu brakuje 5 pensów — stwierdza żona.

— Ach, istotnie. Zapomniałem ci powiedzieć, że we wtorek był u nas w fabryce wybuch i gospodarz potracił nam za czas, kiedy znajdowaliśmy się w powietrzu.

Cała osada padła pastwą pożaru

Krasnystaw, 23. 5. PAT. W osadzie Żółkiewka, położonej w odległości 20 km od Krasnegostawu, w ubiegłą sobotę około godz. 22 w jednym z budynków gospodarskich wskutek zaproszenia ognia wybuchł pożar. Długotrwała susza i silny wiatr sprzyjały rozszerzaniu się ognia, to też wkrótce stanęła cała osada w ogniu. Na miejsce pożaru przybyło 20 straży ogniowych. Ogień opanowano dopiero o godz. 5 rano w niedzielę. Spłonęło doszczętnie 300 domów i sąsiadujący folwark Żółkiewka. Z całej osady uratowano tylko kościół, gminę, posterunek policji, pocztę i aptekę. Setki rodzin pozostało bez dachu nad głową. Obozują oni pod gołym niebem. Prowizoryczne obliczenia strat przekraczają pół miliona złotych. Pogorzalcami zajmie się specjalny komitet.

— 00 —

Meksyk. 23. 5. PAT. Oficjalnie komunikują, iż gen. Cedillo ubiegłej nocy usiłował dokonać zamachu stanu przeciwko prezydentowi Cardenasowi.

* * *

Meksyk. 23. 5. —AT. Według komunikatu oficjalnego, w sobotę pomiędzy godz. 17 a 18 nad San Luis Potosi ukazał się samolot który zrzucił na lotnisko 5 bomb, które nie wyrzuciły jednak żadnych szkód. Samoloty rządowe niezwłocznie udały się w pościg za znikającym samolotem powstańczym, ale bezskutecznie.

Sensacyjny echa sprawy Ciunkiewiczowej

Rozprawa b. sędziego Wątor przeciw redaktorom „I. K. C.” i „Nowego Dziennika”

W krakowskim Sądzie Okręgowym toczy się dziś niezwykle sensacyjny proces. Jest to sprawa, wytoczona przez byłego sędziego śledczego dr Wątor redaktorom odpowiedzialnym „I. K. C.” i „Nowego Dziennika” oraz adwokatowi Hofmokl - Ostrowskiemu, o zniesławienie. Trybunałowi przewodniczy sędzia dr Pykosz, jako oskarżyciel występuje adw. dr Bađer. Redaktora odpowiedzialnego „Nowego Dziennika” zastępuje adw. dr Spiegel zaś redaktora „I. K. C.” adw. dr Rappaport.

Na wstępie zeznawali redaktorzy Stankiewicz, Pomeranz, i dr Kanfer, po czym przesłuchano mec. Hofmokl - Ostrowskiego. Jak wiadomo, chodzi o powtórzenie na łamach prasy wniosku mec. Ostrowskiego, wniesionego do Sądu Najwyższego o rewizję sprawy Ciunkiewiczowej. We wniosku tym wspomniano o pogłoskach, jakie krążyły odnośnie do osoby sędziego Wątor i Towarzystwa Asekuracyjnego Lloyd.

Po przesłuchaniu oskarżonych otwarte zostało postępowanie dowodowe. Jako pierwszy zjawił się na sali Franciszek Parylewicz, były prezes Sądu Apelacyjnego w Krakowie. Świadek liczy obecnie lat 58, jest na emeryturze i zamieszkuje w Warszawie. Na pierwsze pytanie sędziego, co wie o tej sprawie oświadczył, że nie może zeznawać, gdyż wiąże go tajemnica służbowa. Sąd stwierdza, że zwrócił się w tej sprawie do Ministerstwa Sprawiedliwości, ale dotychczas brak odpowiedzi. Oskarżony Hofmokl - Ostrowski zapytuje świadka, czy w jesieni r. 1932, gdy świadek jechał z Warszawy do Krakowa, skradziono mu w wagonie teczkę z aktami służbowymi. Świadek uchyla się od odpowiedzi, zasłaniając się również tajemnicą służbową.

Wobec tego p. Parylewicz zostaje zwolniony i Sąd przystępuje do przesłuchania następnego świadka, adwokata Mieczysława Jarosza z Warszawy, którego zeznania trwają blisko godzinę. Mec. Jarosz stwierdza, że z końcem stycznia lub początkiem lutego 1932 r. przybył do niego niejaki Chartupski, pierwszy mąż Ciunkiewiczowej, prosząc o objęcie jej obrony.

Świadek wiedział, o co chodzi, gdyż znał sprawę z relacji prasowych.

Chcąc zasięgnąć informacji dokładniejszych, zainteresował się stanem majątkowym Ciunkiewiczowej. Dowiedział się, że miała ona we Francji posiadłość ziemską dalej w Paryżu dom, poza tym futra i drogą biżuterię. Świadek zwrócił się do niejakich Mittelmannów w Warszawie, u których mieszkała Ciunkiewiczowa po przyjeździe z Paryża. Potwierdzili oni, że widzieli u Ciunkiewiczowej perły, pierścionki i bardzo kosztowne futra. Mając tę informację świadek udał się do Krakowa i zgłosił się do sędziego śledczego Wątor z prośbą o widzenie z Ciunkiewiczową. Sędzia Wątor udał się ze świadkiem do celi, gdzie Ciunkiewiczowa wystawiła mu plenipotencję. Świadek nie rozmawiał wtedy z Ciunkiewiczową o sprawie, a jedynie zapytywał o stan jej zdrowia. W czasie

pierwszej konferencji z sędzią śledczym świadek wyraził wątpliwość, czy prowadzenie śledztwa w kierunku wyłącznie oszustwa asekuracyjnego jest właściwe, i czy twierdzenie Ciunkiewiczowej, że została okradziona, nie ma pod staw. Sędzia Wątor oświadczył wówczas, że ma konkretne dane, iż Ciunkiewiczowa chciała popełnić oszustwo asekuracyjne.

Ogółem świadek był 8 razy w tej sprawie w Krakowie. O ile za pierwszym razem sędzia Wątor przyjął świadka uprzejmie, o tyle podczas drugiego pobytu przyjęcie było mniej korzystne. Świadek uważa, że sędzia przyjął go raczej niechętnie, a w pewnej chwili w czasie rozmowy z nim odwrócił się do niego plecami i zaczął rozmawiać ze swoim aplikantem. W czasie drugiej rozmowy sędzia Wątor wysunął propozycję, że byłoby lepiej gdyby Ciunkiewiczowa zwróciła sama polisę asekuracyjną i zrzekła się premii od Towarzystwa Lloyd. — Świadek zapytał dlaczego, a wtedy sędzia oświadczył, że to niewątpliwie złagodziłoby jej los. W kilka dni później świadek otrzymał od adwokata Zoppota wiadomość, że sędzia Wątor w toku dwugodzinnego badania Ciunkiewiczowej radził jej, aby zwróciła polisę asekuracyjną Lloydowi i nalegał aby wskazała miejsce, gdzie polisa jest ukryta. Radził jej, że będzie lepiej, gdy się przyzna do oszustwa, bo ma na to dowody. Jak doniósł mec. Zoppot, sędzia nalegał w formie stanowczej na Ciunkiewiczową, aby się zrzekła tej polisy. Świadek stwierdza, że zna te fakty dokładnie gdyż dopiero przed kilkoma dniami przesłuchany był w tej sprawie przez prokuratora Korkuća, który prowadzi dochodzenia z polecenia Sądu Najwyższego w tej sprawie.

W czasie następnej swej bytności w Krakowie, świadek spotykał agenta Lloyd'u p. Dutru bądź w gabinecie sędziego śledczego, bądź też przed gabinetem. Jak się świadek dowiedział, agent Lloyd'u obecny był w czasie badania Ciunkiewiczowej i nawet zwrócił się do niej w języku francuskim, aby zwróciła polisę Lloydowi. P. Dutru przybył również do karczerii świadka i radził, aby Ciunkiewiczowa tę polisę zwróciła. W tym stanie rzeczy świadek przygotował skargę do Ministerstwa Sprawiedliwości, w której żalił się na obecność p. Dutru w toku śledztwa wskazując, że nie ma on do tego prawa, skoro Towarzystwo asekuracyjne nie wystąpiło z powództwem cywilnym. Jednak skargi do Ministerstwa świadek nie wniósł, a to na żądanie adwokata Zoppota i Ciunkiewiczowej. Świadek twierdzi, że sam byłby skłonny do wniesienia tej skargi tym bardziej, że sędzia śledczy zwolniwszy Ciunkiewiczową za kaucją 10 tysięcy złotych, równocześnie wydał zakaz wydalania się jej z Krakowa. W tym czasie wzywano ją kilkakrotnie do sędziego śledczego i namawiano do cofnięcia pretensji asekuracyjnej.

Święto młodzieży żydowskiej w Warszawie

Warszawa, 23. 5. (A) Ludność żydowska Warszawy znajdowała się wczoraj pod wrażeniem manifestacji ulicznych, urządzonych przez młodzież żydowską z okazji Lag Baomer, oraz przez nową organizację syjonistyczną. Lag Baomer wypadł jak wiadomo, we czwartek, ale wszystkie organizacje młodzieżowe stolicy przełożyły uroczystości obchodu na wczorajszą niedzielę.

Z samego rana młodzież pod sztandarami Haszomer Hacair, Hanoar Hacijoni itd. wyjechała stawkami na pola Burakowa pod Warszawą. Tu rozłożyły się olbrzymie obozy. — Kilka tysięcy młodzieży spędziło cały dzień na grach i zawodach sportowych. W południe odbyła się pod gołym niebem uroczysta akademicka, poświęcona akcji wyzwolenia Galilii. Wieczorem młodzież wróciła do miasta i dzięki zezwoleniu władz odbył się imponujący pochód od brzegów Wisły aż do dzielnicy żydowskiej. W wycieczce nie brała udziału młodzież rewizjonistyczna, a to z powodu drugiej manifestacji, wyznaczanej na ten dzień. O godz. 1 ruszył z ul. Twardej pochód z przewodniczącym Betaru Profesem na czele, niosąc transparenty z hasłami: „Żądamy otwarcia granic Palestyny”, „Precz z administracją angielską”, „Precz z terrorystami”, „Żądamy szkół hebrajskich” itd. Pochód przemaszerował ulicami miasta na plac Muranowski, gdzie odbył się wiec przeciwko podziałowi Palestyny.

Straszna katastrofa samochodowa w Wilnie

Wilno, 23. 5. Wczoraj około godz. 3.30 na ul. Antokolskiej w Wilnie, przed domem nr. 125 wydarzyła się katastrofa samochodowa. Mianowicie taksówka, prowadzona przez szofera Mikołaja Krauklisa, uderzyła o słup telegraficzny i rozbiła się. Pasażer Paweł Wojciechowski, również szofer, poniósł śmierć na miejscu, a jadąca z nim kelnerka Zofia Chocłłowiczówna doznała tak ciężkich obrażeń, że po paru godzinach zmarła w szpitalu. Szofer Krauklis jest ciężko ranny. Przyczyną wypadku była nadmierna szybkość i nietrzeźwy stan kierowcy.

Żelazkiem przywitała męża...

Stanisław Stańkowski, murarz, zamieszkały przy ul. Podbrzezie 2, wrócił w stanie nietrzeźwym do domu. Spotkało się to ze stanowczą reakcją jego żony, która uzbrojona w żelazko do prasowania poczęstowała męża tak silnie, że musiano do niego wezwać karetkę Pogotowia Ratunkowego.

TEATR IM. J. SŁOWACKIEGO.

Poniedziałek: Teatr nieczynny.

LETNI TEATR ŻYDOWSKI (Stradom 11)

Poniedziałek: godz. 9 wiecz.: „Dziecko ulicy”

REPERTUAR KINOTEATRÓW

ADRIA: „Kawiarnia na ulicy” i „Zawiniłam” (Daniela Darieux).

ATLANTIC: „Ostatnia noc szarańcza” (Robert Taylor) i „Świąta bulwarów” (M. Carroll D. Powell, Bracia Ritz).

APOLLO: „Ósma żona sinobrodzkiego” (Gary Cooper).

LOPP: „Wieżień królewski” (Ronald Colman Madeleine Carroll).

PROMIEN: „Fortancerki”.

STELLA: „Płomienne serca”.

SZTUKA: „Droga w nieznaną” (Oskar Homolka i in.).

UCIECHA: „Prawda zwycięża” (Paul Muni).

WANDA: „Groźny Bill” (Wallace Beery, Virginia Bruce).

„Falanga” rozprawia się z O.N.R. w Częstochowie

Częstochowa, 23. 5. (C) Na dzień wczorajszy wyznaczony został zlot młodzieży akademickiej na Jasną Górę. W ciągu nocy z soboty na niedzielę przybyły specjalne pociągi z akademikami z różnych stron Polski. We wczesnych

godzinach rannych uformował się przed dworcem pochód, który ulicami miasta zdążać miał na Jasną Górę. Na samym końcu maszerowali O.N.R-owcy. W chwili, gdy pochód ruszył napadnięci oni zostali przez „falangistów”.

Na ulicy powstał popłoch, tymbardziej, że z pochodu padły strzały rewolwerowe. Jednego akademika z przeciętą ręką opatrzone w szpitalu. W czasie bójki zniszczono prawie całą przesyłkę pisma „A. B. C.”, którego strzępy przez cały dzień miały swe przeznaczenie w rynkach.

W ciągu całego dnia w Częstochowie ustawały napady na spokojnych przechodzących żydowskich. Szereg osób dotkliwie pobito.

WIADOMOŚCI SPORTOWE

KRAKÓW GROMI „DIABLÓW BELGIJSKICH“ 8:1 (1:0)

Zapowiedź meczu reprezentacji Krakowa z nieoficjalnym teamem Belgii, występującym pod firmą „Diablów“ — wywołała w Krakowie wielkie zainteresowanie i mimo deszczu oraz przegranej Belgów w sobotę z reprezentacją Bielska (2:1) Zawody wczorajsze zgromadziły 5000 widzów.

Mocno przereklamowani goście wypadli na tle dobrze grającej drużyny Krakowa bardzo słabo. Krakowianie przez cały mecz mieli olbrzymią przewagę, uwidocznoną zresztą wysokim wynikiem. Od dwucyfrowej porażki uchronił „Diablów“ doskonały bramkarz Artens.

Gospodarze wystąpili w następującym składzie: Jakubik, Szumilas, Pajak, Kotlarczyk, Grünberg, Majeran, Habowski, Gracz, Korbas Artur, Zembaczyński

Prowadzenie dla Krakowa zdobył Habowski już w 5 minucie wspaniałym strzałem. — Bramki tej — zresztą prawidłowo strzelonej sędzia nie uznał, odgwizdując spalonego. W kilka minut później prowadzenie uzyskuje po nownie Habowski. Mimo znacznej przewagi

miejscowych, wynik do przerwy się utrzymuje.

Po zmianie pól przez 10 minut gra jest otwarta. W tym okresie podwyższa wynik Habowski, po czym pada jedyna bramka dla Belgów z pięknego strzału Desmeta. Trzeci punkt dla Krakowa zdobywa Artur. Od tej chwili na boisku istnieje tylko jedenastu zawodników Krakowa, przeciwnik zepchnięty na swoje pole broni się jedynie, lecz o jakiejś walce nie ma już mowy. Przewaga Krakowa jest druzgocąca, a gra często przypomina zabawę „kotka z myszką“. Dalsze bramki padają kolejno dobyte w 13 i 20 min. przez Gracza, w 26 i 30 przez Zembaczyńskiego, a wynik dnia ustala Habowski w ostatniej minucie gry.

U zwycięzców, grających doskonale technicznie wyróżniła się przede wszystkim prawa strona i center ataku Korbas — Gracz — Habowski. U gości reprezentujących poziom słabszych zespołów ligi okręgowej wyróżnił się bramkarz, prawy obrońca i center pomocy.

Zawody prowadził p. mgr Skowronski.

PIERWSZE WALKI O PUCHAR POLSKI I NAGRODĘ PREZYDENTA R. P.

W niedzielę rozpoczęły się w całej Polsce zawody o puchar Polski i nagrodę Prezydenta R. P. W Brześciu n/Bugiem reprezentacja piłkarska Warszawy spotkała się z Polesiem, bijąc ją zdecydowanie w stosunku 7:1 (5:0).

W Łucku wobec 6 tysięcy widzów rozegrany został mecz między reprezentacjami Stanisławowa i Wołynia. Zwyciężył Stanisławów w stosunku 3:2. W przepisowym czasie wynik był remisowy 1:1. Dopiero po przedłużeniu gry o 30 min. Stanisławów rozstrzygnął mecz na swoją korzyść.

W Lublinie reprezentacja Lwowa odniosła zwycięstwo nad reprezentacją Lublina w stosunku 4:3. Decydująca bramka dla Lwowa pa-

dała w ostatniej minucie po przedłużeniu gry.

W Toruniu reprezentacja Poznania przegrała niespodziewanie z reprezentacją Pomorza w stosunku 2:4 (1:0). Pomorze uzyskało zwycięstwo dopiero w dogrywce, gdyż w przepisowym czasie wynik meczu był nierozstrzygnięty 2:2.

W Białymstoku Wilno odniosło zwycięstwo nad reprezentacją Białegostoku 1:0 (1:0). Z rzutu karnego Wilczek zdobył decydującą bramkę.

W Sosnowcu reprezentacja Łodzi wygrała po ciężkiej walce z Zagłębiem 4:3 (2:2). Zagłębie było właściwie drużyną lepszą, ale słaby atak nie umiał się zdobyć na skuteczne strzały pod bramką przeciwnika.

WIELKIE ELIMINACYJNE ZAWODY LEKKO- ATLETYCZNE PRZED MECZEM Z FRANCJĄ

Łódź 23. 5. Na stadionie ŁKS odbyły się ogólnopolskie zawody lekkoatletyczne, które miały posłużyć za podstawę do ustalenia reprezentacji polskiej na zawody z Francją. Niestety spośród wyznaczonych przez PZLA około 80 zawodników, przybyło do Łodzi przeszło 30. Wyniki stosunkowo słabe, tym bardziej, że zawody odbywały się w czasie przejmującego zimna i ulewnego deszczu.

Techniczne wyniki przedstawiają się następująco:

Skok o tyczce: 1) Mucha (Czeladź) 350 cm 2) Klemczak (AZS Poznań) 350 cm. 3) Ban kowiak (Pogoń Katowice) 330 cm.

100 m.: 1) Trojanowski (AZS Warszawa) 11 sek. 2) Zasłona (Białystok) 11,1 sek. 3) Ładnowski (Polonia).

Rzut oszczepem: 1) Dudzicz (Cracovia) 56,26 2) Manugiewicz (Pogoń Lwów) 54,26 3) Bobiński (ŁKS) 52,58.

110 m. przez płotki: 1) Niemiec (Pogoń Lwów) 16 sek. 2) Pajsker (AZS Warszawa) 16,8 sek. 3) Maciaszczyk (Sokół Łódź).

1500 m.: 1) Staniszewski (Warszawa) 4,10,9, 2) Skolik (Pogoń Katowice) 3) Gallewski (Łódź).

Skok w dal: 1) Hoffman Marjan (Poznań)

7,04 m. 2) Garnuszewski (Cracovia) 6,87 m. (jeden przekroczony skok 7,15 m.) 3) Hoffman Karol (Poznań).

200 m.: 1) Dunecki (KPW Pomorze) 23 sek. 2) Ładnowski, 3) Żyliński.

400 m.: 1) Gąsowski 50,4 2) Śliwak 3) Mietelski.

Skok wzwyż: 1) Kalinowski 173 cm. 2) Gierutto 167, 3) Niemiec 162, 4) Garnuszewski. Skocznia była rozmiękła.

800 m.: 1) Gąsowski 2 min. 1 sek. 2) Garczyński 3) Mulak.

3 klm. z przeszkodami: 1) Kramek 10 m. 24 sek. 2) Flis 3) Kurpesa 4) Soldan.

Soldan na ostatnich 100 m. dostał bolesnej kolki. Mając już zapewnione drugie miejsce z trudem ukończył bieg.

Trójskok: 1) Hoffman 13,54 m. 2) Maciaszczyk.

Zapowiedziana sztafeta 4x100 nie odbyła się.

400 m. przez płotki: 1) Jurkowski 60,4 2) Kępiński 3) Pruszkowski.

Rzut kulą: 1) Gierutto 14,92 i pół 2) Praski 3) Tilgner.

Rzut dyskiem: 1) Gierutto 44,36 2) Fidoruk 43,11 3) Praski.

Maks. Schneider sędzią meczu Rumunia — Preston North End

Rumuński Związek Piłki Nożnej nadesłał do Polskiego Związku P. N. telegram z zaproszeniem dla sędziego piłkarskiego Maksymiliana Schneidra z Krakowa, na prowadzenie zawodów pomiędzy reprezentacją Rumunii a zespołem angielskim Preston North End, który odbędzie się we środę w Bukareszcie.

Zarząd P. Z. P. N. przyjął zaproszenie, zaświadniając o tym Rumunów.

Mistrzostwa bokserskie Makkabi

Zakończeniem sezonu bokserskiego będą mistrzostwa bokserskie Makkabi krakowskiej, w których wezmą udział wszyscy zawodnicy klubu. Mistrzostwa odbędą się w Zielone Świąta na boisku Makkabi. Treningi rozpoczynają się na boisku w poniedziałek o godz. 7 wiecz.

Sezon lekkoatletyczny Makkabi

Przygotowując się intensywnie do zbliżających się mistrzostw lekkoatletycznych. Lekkoatleci Makkabi prowadzą obecnie treningi pod kierownictwem jednego z czołowych zawodników krakowskich. Treningi odbywają się w poniedziałki, środy i piątki na boisku Makkabi. Pierwszy trening pań i panów dziś o godz. 6.30 pop.

Garbarnia — Podgórze 1:0 (1:0)

W meczu o mistrzostwo Ligi okręgowej, rozegranym wczoraj na boisku Garbarni, gospodarze odnieśli nieznaczne lecz zasłużone zwycięstwo.

Trener węgierski dla piłkarzy Ruchu

Sekcja piłkarska Ruchu z Wielkich Hajduk zakontraktowała na 3 miesiące znanego internacjonalną i trenera węgierskiego Vogla I z M. T. K. Budapeszt. Vogl prowadzić będzie treningi ligowej drużyny Ruchu.

Z całego świata

Dziś w sobotę, angielska drużyna piłkarska Aston Villa rozegra w Stuttgarcie trzecie i ostatnie spotkanie z reprezentacją Niemiec.

W drugim meczu, rozegranym w Düsseldorfie, reprezentacja Niemiec w obecności 60 tysięcy widzów pokonała Anglików 2:1 (2:1).

W Brukseli obradował wydział wykonawczy Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego. Wydział zaakceptował plany, przedstawione przez delegatów japońskich co do przeprowadzenia igrzysk olimpijskich w Tokio w 1940 roku.

Sztafeta lekkoatletyczna uniwersytetu kalifornijskiego ustanowiła nowy rekord świata na dystansie 4x110 jardów (402 mtr.) świetnym wynikiem 40,5 sek.

Dwie drużyny piłkarskie pierwszej Ligi angielskiej walczyły ostatnio w Skandynawii. W Goeteborgu Charlton Athletic zremisował z reprezentacją Szwecji 1:1, a w Kopenhadze Chelsea pokonała reprezentację Danii 3:1.

Lekkoatleta holenderski Bouman ustanowił nowy rekord krajowy w biegu na 800 m z wynikiem 1:54,4.

Młot: 1) Więckowski 37,99 2) Mikosz.
5 klm.: 1) Noji 15,82 2) Herman 3) Wasilewski.